

Enumeráció

Konrád-monológ

jöjjenek el ők, a hatvankilencesek, a végrehajtók, aritmiás szívükkel, lüktető hasnyálmirigyükkel, csapott vállukkal, fészekké lakkozott hajukkal, körszakállukkal, zsírosodó bőrükkel, tág pórusaikkal, lyukasztott fülükkel, érettségi bizonyítványukkal, sorkatonai szolgálatukkal, laktanyafogságukkal, bevizeléseikkel, protekciós áthelyezésükkel, pedagógusszüleikkel, diplomakomplexusaikkal, lerágott körmükkel, amivel metszőfogukon dallamot kopognak, jöjjenek el, akiknek ritkán nyitnak ajtót, hiába fekszenek minden hétköznap a kaputelefonon, akik hajnaltól hallgatják a für elise-t, akik árverést szerveznek okosba', akik helyett az odarendelt unokaöcs licitál, akik fél áron jutnak kilakoltatott panelhez, vályogházhoz, pincéhez, konyhakerthez, szőlőhegyhez, ribizlishez, szántóhoz, kaszálóhoz, erdőhöz, pajtához, üvegházhoz, akiknek az adósaik havi levonással törlesztenek szülői rokkantnyugdíjból, akiknek tartoznak a közös képviselők a lakótelepeken, a videotékások a garázssorokon, a bútorkereskedők a vásárcsarnokokban, a pénzváltók a plázákban, az ingatlanosok az irodaházakban, a taxik a főtéri kávézó előtti droszton; jöjjenek el ők, akik fülest kapnak, hogy olcsók a telkek a szlovén határnál, akik sokat buknak azon, hogy nem épül sztráda lentiben; akik péknek álltak, dísznövénykertészek, virágkötőnek, kosárfonónak, árufeltöltőnek, kérdezőbiztosnak, pályamunkásnak, parkolóőrnek, őstermelőnek, akvaristának, intézeti nevelőnek, és most aktákkal és jelzőloggal indulnak vidékre, akiknek soha semmi nincs a nevére íratva, akik albérletről albérletre költöznek, akik viszonyt kezdenek a titkárnővel, akik egyedi csengőhangot állítanak be a szeretőhöz, akiknél nincs néma üzemmód, akiknek minden nap jár a láthatás, akik ellen sosem készül el látlet, akik hegyes orrú csizmában indulatosak a padlószőnyegen, akiknek tenyere nyoma biciklibaleset, akiknek csiklandozás a szeretetnyelvük, akik gondviselőként írnak alá az ellenőrzőben, akik vállalkozót mondanak az egyetlen szülői értekezleten, akik bosszúból a szeretetlenségért féltestvért ígérnek, akik autószőnyegen simítanak ki százezreket, akik horkolnak a hegedűvizsgán, akik vécépapírba fújják az orrukat, akik harsány színekben veszik a prémium inget, akik forgatják lábukon a kopott zoknit, akik koktélcseresznyét esznek a tévémeccshez, akik klippeket másolnak rá az elsőáldozásra, akik energiáitallal veszik be a tablettákat, akik maszknak nézik a gyerek arcát, akiknél folyton morajlik a trance, akik megrövidítik a helyi ketrecharcost, akik sötétítő fóliát rakatnak a kocsiablakra, akik magzatpózban nyüszítenek a volt feleség konyhakövén, akik bronzáriumba járnak, de kondiba nem, akiknek a fejével törik be egy meggy színű mégane szélvédőjét, akiket megfenyegetnek, hogy többet nem szarnak, akik eltanulják a nyelvi leleményt, jöjjenek el ők, akik

lopott flippert állíttatnak a kisszoba sarkába, egyetlen húszassal az örökkévalóságig, akik könnycseppet tetováltatnak a szemük alá és csillagegyüket a felkarjukra, akik varánuszterrariumot rakatnak a nappaliba, akik összetörik és beleesnek, akik ezt még túlélik, jönnek el;

és jönnek el ők, a kis határvárosok ingázói, zsidbadó keresztcsontjukkal, megdermedt ízületeikkel, gyulladt inhüvelyükkel, meszesedő nyakcsigolyájukkal, ropogó csuklóikkal, domestosszáraz kézfejükkel, kifényesedett térdükkel, hasogató derekukkal, kétgyerekes áldozatukkal, meg-megkísértő mártíromságukkal, nemesítő hajnali felkelésükkel, büszke önkizsákmányolásukkal, lakáshitelükkel, megálmódott télikertjeikkel, cserépkályhás nosztalgiájukkal, kiismert rendszámukkal, harmadik műszakjukkal, évtizedes átmenetiségükkel, a gyereknek továbbpasszolt kuncsaftcímeikkel, társadalombiztosítás nélkül, nyugdíjígéret nélkül, táppénz nélkül, cafeteria nélkül, szakszervezet nélkül, írásos megegyezés nélkül, tízórai nélkül, jönnek el, a gyanakvó határőr mellett, a hatalmaskodó határőr mellett, a volt osztálytárs fiából lett határőr mellett, az átkelés rendszerességétől köszönőviszonyba került határőr mellett, a senki földje mellett, az útlevél-ellenőrzés és a passzkontrolle mellett, az üdvözljük és a herzlich willkommen mellett, a sorompó és a kamionsáv mellett, a schilling, a groschen és az elvámolnivaló mellett, jönnek el az újrakezdett intenzív nyelvkurzusaiikkal, sms-szükszavúságukkal, a késő esti lemondásokkal, a gut, a morgen, a krank, az entschuldigung, a das handy, az urlaub, a badewanne, a nächsten sonntag, a danke, a tschüss toporgó kombinációival, jönnek el a gasthausok kicsekkolt szobáiból jelenlétük vízkömentes áttetszőségével, a magánházak mennybolt színű fürdőiből a kiszolgáltatottság sértett alázatával, a határsáv és a sors geopolitikájából ki nem kényszerített magyarságtudatukkal, a képzelt lenézésük fűtötte éberségükkel, alpokalja-fölényükkel, az égtájkaság nyújtotta érdemuralmi gögjükkel, a parndorfi patyomkin-outletben szabad vásárnapokon visszacsorgatott megtakarításaikkal, a burgenlandi kismamák szeszélyeinek önleplező szidalmazásával, a krobót kiházásodók megvető és kapzsi szűkmarkúságával, a bécsi középvezető-feleségek nagyvonalúságának lesajnáló látszatával, ahogy maradék haribót, elmért farmert, hiányos puzzle-t és hiánytalan kisvasutat küldenek ünnepek után a magyar gyerekek; jönnek schwechater bierral és almdudlerrel a hazafelé tartó csomagtartóban, mert nekik megfelel, ha az ízlik a susmának is, jönnek oberpullendorfból, nikitschről, mannersdorfból, lutzmannsburgból, oberwartból, rattersdorfból és rechnitzból, jönnek el;

& jönnek el ők is, a mostanra felnőtt #roncsoltak & #hálátlanok, jönnek el anyákkal & apákkal, saját tévedhetetlenségükbe belesorvadt nagyszülei nyomában, a ~25 éve ötlettelen példaképeik árnyékában, jönnek a levendulaszínűre dekorált kúriakápolnákból & a mindig nyitva tartó szabadulósobákból, home office-okból, tagkönyvtárakból, fénymásoló szalonokból, aluljáró pékségekből, drogériákból, török & kínai büfékből, számozott utcákból, call centerekből, wellness részlegekről, szolgáltató központokból, összeszerelő üzemekből & fapados reptéri terminálokból, magánklinikákról & esztékákból, jönnek a digitális nomádok, az önrészért güröző fővárosi értékesítők & a vidéken építkezni kezdő logisztikusok, a trendérzékeny borászok, a versengést megtagadó marketingesek, az óvónőképzőt elvégző au pairek, a germanisztikát otthagyo légi utaskísérők, a lejáró vízummal kint maradó szociális munkások, a hazatérő kreatívok, a

bulvársajtókapcsolatok, a permanens kutatói ösztöndíjasok, az egyházi iskolás felsőbbrendűek & a sorozatfüggő szabadúszók, az önkéntesek, az aktivisták, a kiegészítők, a munkamániások & a munkanélküliek, a kvótanők & a kvótafiatalok, a gyerekruhát csereberélők, az impulzusvásárlók, a rosszkedvükkel tetszelgők & a vitalitással válaszolók, az infantilizmusba menekülő jópofák & a hirtelen megöregedő melankolikusok, az első generációs törtető, a második generációs frusztráltak & a harmadik generációs kompenzálók, a csapatépítők & a családalapítók, akik komment szekciókban keresik a válaszokat, és akik ugyanitt mondják fel a véleményüket, akik nem ülnek le a metróra, akik nem szállnak metróra, akikhez nem jut el metró, jönnek kéthavi kauciójukkal, gyűrűpárnájukkal, motivációs leveleikkel, vászonszatyraikkal, törzsvásárlói kártyáikkal, futócipőikkel, adatforgalmukkal, svéd húsgolyóikkal, álmatlan okosóráikkal; jönnek el az afázias közléskényszeresek & a villogó kurzor fölött virrasztó grafománok, a mondatcsonkokat dadogók & a dadogást elhadarók, a megafonba szónoklók & a gégemikrofonosok, a címkefelhőben szófukarok & a sokatmondóan hallgatók, a hezitáló tatógók, a tikkelő jelelők & a kérdő hangsúlyt suttogók, jönnek kavicsal a nyelvük alatt a mutisták & a némák, nekik lesz igazuk, jönnek el undorukkal & _____, alibizésükkel & perfekcionizmusukkal, _____ & önpusztításukkal, tankönyvszagukkal & autonómiájukkal, _____ & _____, öngyarmatosításukkal & provincializmusukkal, _____ & ressentimentjukkal, neofita buzgalomukkal & _____, félműveltségükkel & imposztorszindrómájukkal, _____ & hiúságukkal, kollaborációjukkal & intranzigenciájukkal, öndiagnosztizált, behelyettesített és kiszótárazott tüneteik teljes tudatában; jönnek el,

jönnek el mindannyian, mert bár nem lesznek együtt, de nem is lesznek majd vigasztalan egyedül a beköszöntő sötétben.

